

РЕШЕНИЕ

№ 917

гр. София, 11.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9464** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началника на Митница Столична, чрез упълномощения му процесуален представител по делото С. С. срещу решение от 29.08.2012г. на Софийски районен съд, НК, 18-ти състав, по нахд № 1884/2012г., с което е отменено наказателно постановление № 408 от 16.09.2011г., издадено от началника на Митница Столична.

С наказателното постановление на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл. 123, ал. 2, чл. 124, ал. 1, чл. 128, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове за нарушение (ЗАДС) за нарушение на чл. 123, ал. 2 от ЗАДС. С наказателното постановление са отнети в полза на държавата 12 броя алкохолни напитки, облепени с неистински бандерол, от които 3 броя бутилки водка „С. С.” и 9 броя бутилки текила „С.”.

С жалбата се иска отмяна на съдебното решение и постановяване на ново съдебно решение, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. Основните доводи са за неправилно приложение на чл. 34, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. Срокът по чл. 34, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН започва да тече от датата, на която по безспорен начин е установено, че бандеролите са неистински, тоест от 21.02.2011г., на

която дата е издаден протокола за извършена експертиза на акцизни бандероли с №2010297/21.02.2011г. Актът за установяване на административно нарушение е съставен на 18.03.2011г., в тримесечния срок от откриване на нарушителя.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител иска касационната жалба да бъде оставена без уважение и решението на въззивния съд да бъде потвърдено. Представя писмен отговор с подробни мотиви относно началния момент, от който започва да тече срока за съставяне на акта за установяване на административно нарушение. Счита, че това е датата на проверката, на която е съставен протокол от проверката и са иззети алкохолните напитки с поставените акцизни бандероли. Изготвянето на експертиза не е било необходимо на актосъставителя, който е присъствал при проверката и е участвал в извършването на експертизата, тъй като за него е било ясно, че акцизните бандероли са неистински.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок и от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение от 29.08.2012г. Софийски районен съд, НК, 18-ти състав по нахд № 1884 по описа на 2012г. е отменил наказателно постановление № 408 от 16.09.2011г., издадено от началника на Митница Столична, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за това, че предлага за продажба алкохолни напитки, облепени с неистински бандероли.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Л. И. Л. и Д. Т. В., както и писмените доказателства от административно - наказателната преписка.

По делото е установено, че при извършена проверка на 15.10.2010г. в магазин „Ф.“ в [населено място], ж.к. „ Н.“ 3, [улица]до бл. 301 върху стелажите за алкохол има 3 броя бутилки водка „С. С.“ и 9 броя бутилки текила „С.“ с неистински бандероли. За проверката е съставен протокол за осъществяване на оперативен контрол на лица, извършващи дейности с акцизни стоки № 1372 от 15.10.2010г., а алкохолът е описан и иззет с опис за иззети стоки с № 0001420.

С протокол за извършена експертиза на акцизни бандероли №2010297/21.02.2011г. е доказано, че бандеролите, поставени върху иззетите бутилки алкохол са неистински. Стойността на акциза е 36.96 лева. Съставен е акт за административно нарушение № 452 от 18.03.2011г. и е издадено наказателно постановление № 408 от 16.09.2011г., издадено от началника на Митница Столична, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Съгласно чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне по наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението е валидно и допустимо. Касационната инстанция установи, че решението е произнесено от компетентен съд и по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Решението е правилно. При постановяването му съдът не е допуснал нарушения на съдо -производствените правила и на материалния закон. Въззивният

съд е постановил обжалваното решение след анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства, дали са налице предпоставките за санкциониране на юридическото лице, посочено в наказателното постановление.

В съответствие с нормата на чл. 34, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН е прието, че административнонаказателното производство е образувано неправилно, след изтичане на три месеца от датата на откриване на нарушителя. Административнонаказателното производство се образува със съставяне на акта за установяване на административно нарушение. Съгласно цитираната по-горе разпоредба, административнонаказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на административно нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Правилни са изводите на въззивния съд, че нарушителят е открит при проверката, извършена в магазин „Ф.“ в [населено място],[жк], [улица]до бл. 301 на 15.10.2010г., за която е съставен протокол за осъществяване на оперативен контрол на лица, извършващи дейности с акцизни стоки № 1372 от 15.10.2010г. Датата 15.10.2012г. е посочено в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление като дата на извършване на административното нарушение. От датата на проверката е известен и нарушителя – [фирма], посочен в протокола от проверката и от когото са иззети акцизните стоки. Неоснователни са доводите на касационния жалбоподател, че нарушителят е станал известен след изготвяне на експертиза от служители на административнонаказващият орган, от който момент тече срока по чл. 34, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. Експертизата е за валидността на бандеролите и не касае извършителя на нарушението, посочен още при проверката. Експертизата е извършена от служители на Агенция „Митници“, единият от които е присъствал при проверката и свидетелства, че не е имал съмнения, че бандеролите са неистински. Той е разполагал със специални знания, тъй като има представено удостоверение за преминат курс на обучение за разпознаване на белезите за автентичност на български акцизни бандероли за алкохол и тютюневи изделия. Актът за установяване на административно нарушение е следвало да бъде съставен не по – късно от 15.01.2012г. В случая актът е съставен на 18.03.2011г., след изтичане на три месечния срок от откриване на нарушителя, към която дата не е следвало да се образува административно наказателно производство по изричната разпоредба на чл. 34, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН.

Наистина, в производството по налагане на административните наказания, наказващият орган е длъжен, при необходимост да извърши разследване на спорните обстоятелства, включително с помощта и на други длъжностни лица от същото ведомство, съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. При съмнения относно факти от значение за квалифициране на деянието като административно нарушение може да се възложи извършване на експертиза на служители на същото ведомство, с цел преди издаване на наказателното постановление да се съберат достатъчно доказателства, че деянието е нарушение. Недопустимо е обаче това да е лице, което е съставило акта за установяване на административно нарушение или е свидетел по него, какъвто е настоящия случай. Следвало е Л. И. Л., присъствал при проверката и актосъставител да не е включен в състава на експертизата, дала заключение относно неистинността на бандеролите, съгласно чл. 51, ал. 1, б. „б“ от ЗАНН.

Предвид изложеното, към момента на съставяне на процесния акт за установяване на

административно нарушение на 18.03.2012г. срокът по чл.34, ал. 1 изр. 2, предл. 1 от ЗАНН е изтекъл. Регламентираните в чл. 34 от ЗАНН срокове са преклузивни и след изтичането на тези срокове е налице процесуално основание за прекратяване на административно-наказателното производство. Издаването на наказателно постановление при наличието на основание за прекратяване на производството е съществено нарушение на процесуалните правила, което е достатъчно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно. Като е отменил наказателното постановление на това основание, въззивният съд е постановил законосъобразно съдебно решение.

По изложените съображения касационният съд не намира основания за отмяна на обжалваното съдебно решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд - София град, Х. - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.08.2012г. на Софийски районен съд, НК, 18-ти състав, по нахд № 1884/2012г., с което е отменено наказателно постановление № 408 от 16.09.2011г., издадено от началника на Митница Столична.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.